

களஞ்சியம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar
Crossref DOI · SJIF Impact Factor 3.5 · Quarterly
Online@: ngmtamil.in
DOI: 10.63300/kijts603112026.13

ARTICLES

சோலை சுந்தரபெருமானின் ‘உறங்க மறந்த கும்பகர்ணன்’ குறுநாவலில் கதாபாத்திர அமைப்பும் மனவியல்-சமூகப் பரிமாணங்களும்

*Characterization and Psychological-Social Dimensions in Solai Sundaraperumal's Novella Uranga
Marantha Kumbakarnan*

முனைவர் து.நீலாதேவி^{1,*}^{iD}

¹ உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை புனித சிலுவை தன்னாட்சிக் கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி-620 002

*Corresponding author: முனைவர் து.நீலாதேவி, deelatamil@gmail.com

ORCID iD: முனைவர் து.நீலாதேவி <https://orcid.org/0009-0006-3831-0030>

ARTICLE INFO

Article history

Received: 21 October 2026

Accepted: 25 October 2026

Published: 01 November 2026

Article ID

KIJTS-2026-0007

Peer review

Double-blind peer review

ABSTRACT

Solai Sundaraperumal is one of the notable writers in modern Tamil literature who has documented social realism, the lives of marginalized people, and the subtle movements of human emotions within a rural setting. His novella *Uranga Marantha Kumbakarnangal (Manasu)*, set in the village of Navalankudi, realistically portrays human weaknesses, mental health issues, class struggles, complexities in family relationships, and social awareness. This research article provides an in-depth analysis of the characterization of the major characters in the novella, namely Chinnasamy, Thangam, Appunu, Sevathi, Maruthayi, and Rajamani. Furthermore, it examines the author's expression of social responsibility, parent-child relationships, societal attitudes towards persons with disabilities, feminist perspectives, and rural development through these characters. The study explores these themes from literary and sociological perspectives, highlighting the author's concern for marginalized communities and the social realities of rural life.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் நவீன இலக்கிய உலகில் சமூக எதார்த்தத்தையும், விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வியலையும், கிராமியப் பின்னணியில் மனித மனங்களின் நுட்பமான அசைவுகளையும் பதிவு செய்த முதன்மைப் படைப்பாளிகளுள் சோலை சுந்தரபெருமாள் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவரின் 'உறங்க மறந்த கும்பகர்ணன்கள்' (மனசு) என்னும் குறுநாவல், நாவலங்குடி எனும் கிராமத்தை மையமாகக் கொண்டு, மனித மனங்களின் பலவீனங்கள், மனநலப் பாதிப்புகள், வர்க்கப் போராட்டங்கள், குடும்ப உறவுகளின் சிக்கல்கள் மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வு ஆகியவற்றைத் தத்ரூபமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. இவ்வாய்வுக் கட்டுரை, இந்நாவலில் இடம்பெறும் முதன்மைக் கதாபாத்திரங்களான சின்னச்சாமி, தங்கம், அப்புனு, செவத்தி, மருதாயி மற்றும் ராஜாமணி ஆகியோரின் பாத்திரப் படைப்புகளை ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. மேலும், இக்கதாபாத்திரங்களின் வழியே ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தும் சமூகப் பொறுப்புணர்வு, பெற்றோர்-பிள்ளை உறவு, ஊனமுற்றோர் மீதான சமூகப் பார்வை,

பெண்ணியச் சிந்தனைகள் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாடு ஆகியவற்றை இலக்கிய மற்றும் சமூகவியல் நோக்கில் விரிவாக ஆராய்கிறது.

How to cite this article: முனைவர் து.நீலாதேவி (2026). சோலை சுந்தரபெருமானின் 'உறங்க மறந்த கும்பகர்ணன்' குறுநாவலில் கதாபாத்திர அமைப்பும் மனவியல்-சமூகப் பரிமாணங்களும். *KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies*.

Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

முன்னுரை

புதினத்தில் இடம்பெறும் கதாபாத்திரங்களின் இயல்பு, பண்பு, செயல்பாடு, எண்ணங்கள், உணர்வுகள் மற்றும் சமூகப் பின்னணி ஆகியவற்றை ஆசிரியர் அமைத்துக் காட்டும் முறையே கதாபாத்திர அமைப்பு எனப்படும். கதையின் வளர்ச்சிக்கும், கருத்துகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும் கதாபாத்திரங்கள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. கதாநாயகன், கதாநாயகி, துணைக் கதாபாத்திரங்கள், எதிர்மறைக் கதாபாத்திரங்கள் எனப் பல வகைகளில் அவை அமையும். கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல்கள், செயல்கள், மனநிலைகள் மற்றும் பிறருடனான உறவுகள் வழியாக அவர்களின் தன்மையை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகிறார். கதாபாத்திரங்கள் இயல்பாகவும் நம்பகத்தன்மையுடனும் அமைந்தால், வாசகர்கள் கதையுடன் ஒன்றிணைந்து அதன் உணர்வுகளையும் கருத்துகளையும் புரிந்துகொள்ள முடியும். எனவே, புதினத்தின் வெற்றிக்கும் அதன் சமூகக் கருத்துகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும் கதாபாத்திர அமைப்பு இன்றியமையாததாக விளங்குகிறது.

தஞ்சை மண்ணின் செழுமையையும், அங்கு வாழும் வேளாண் தொழிலாளர்களின் இரத்தமும் கண்ணீரும் கலந்த வாழ்க்கையையும் தம் படைப்புகளின் வழியாகத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குத் தந்தவர் எழுத்தாளர் சோலை சுந்தரபெருமாள். விவசாயிகளின் உரிமைப் போராட்டங்கள், சாதியக் கொடுமைகள், நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பின் சுரண்டல்கள் மற்றும் மனித உறவுகளின் சிக்கல்கள் ஆகியவற்றைத் தம் நாவல்கள், சிறுகதைகள் வாயிலாகத் தொடர்ச்சியாகப் பதிவு செய்து வந்தவர் புதின ஆசிரியர் கலைச்சொற்கள்

1	கதாபாத்திர அமைப்பு	Characterization
2	நிலப்பிரபுத்துவம்	Feudalism
3	சுரண்டல்	Exploitation
4	உழைப்பாளர் வர்க்கம்	Working Class
5	தந்தைமை	Fatherhood

குறுநாவலின் பின்னணியும் களமும்

'உறங்க மறந்த கும்பகர்ணன்கள்' (மனசு) என்னும் குறுநாவல், தஞ்சை மாவட்டத்தின் 'நாவலங்குடி' என்னும் சிற்றூரை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. எவ்வித

அடிப்படை வசதிகளும்ற்ற, நிலப்பிரபுத்துவச் சுரண்டல்களுக்கும் அறியாமைக்கும் உட்பட்ட ஒரு கிராமத்தில், மனித மனங்களின் கோலங்கள் எவ்வாறு அமைகின்றன என்பதை இந்நாவல் விவரிக்கிறது. நாவலின் பெயர் சுட்டுவது போல, அறியாமை என்னும் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருக்கும் சமூகத்தையும், சுயநல உறவுகளையும் தட்டி எழுப்பும் முயற்சியாக இக்குறுநாவல் திகழ்கிறது.

சின்னச்சாமி: தந்தைமையின் தியாகமும் வர்க்கப் போராட்டமும்

உழைப்பையே மூலதனமாகக் கொண்ட விவசாயி

சின்னச்சாமி எனும் கதாபாத்திரம் தமிழ்நாட்டுக் கிராமப்புற உழைப்பாளி வர்க்கத்தின் மிகத்தூடான அடையாளமாகும். நிலத்தை மட்டுமே நம்பி வாழும் ஒரு எளிய விவசாயி.

"விதப்பில் தொடங்கி அறுவடை முடியும் வரை உழைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்" (உ.ம.கு. ப. 4)

என்ற வரிகள், சின்னச்சாமியின் ஓய்வில்லாத உழைப்பைச் சுட்டுகின்றன. உழைப்பே வாழ்வின் ஆதாரம் என்பதை உணர்ந்த இவர், தன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றத் தன் உடலை வருத்தி உழைக்கிறார்.

மனவளர்ச்சியற்ற மகனுக்கான போராட்டம்

சின்னச்சாமிக்கு சிவராமன், அப்புனு என இரண்டு மகன்கள். இதில் இளைய மகனான அப்புனு மனவளர்ச்சிக் குன்றியவன். அவனைக் குணப்படுத்துவதற்காகச் சின்னச்சாமி தன் சொந்தச் சொத்துக்கள் அனைத்தையும் அடமானம் வைக்கிறார். மூத்த மகன் சிவராமனும் அவன் மனைவி ஜெயந்தியும் சுயநலவாமிகளாக இருந்து அப்புனுவைக் கொடுமைப்படுத்தினாலும், சின்னச்சாமி தன் மகனுக்காக அனைத்தையும் பொறுத்துக் கொள்கிறார். 'பிள்ளைப் பாசத்திற்காகச் சாதியக் கட்டுமானங்களை உடைத்து எறிகிறார்' என்ற கூற்று, மகனின் நலனுக்காக எந்த எல்லைக்கும் செல்லத் தயங்காத ஒரு தந்தையின் தியாகத்தைப் புலப்படுத்துகிறது.

குடும்ப அதிகார அமைப்பில் சின்னச்சாமியின் நிலை

குடும்ப அமைப்பில் வயதில் பெரியவராக இருந்தபோதிலும், மூத்த மகனின் பொருளாதாரச் சுயநலத்திற்கு முன்னால் சின்னச்சாமியின் பாசம் ஒடுக்கப்படுகிறது. இருப்பினும், தன் இளைய மகனைக் கைவிடாது, அவனுக்காகத் தன் வாழ்நாளெல்லாம் போராடும் தந்தைமைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகச் சின்னச்சாமி விளங்குகிறார்.

தாய்மையின் பரிதவிப்பும் சுயதியாகமும்

சின்னச்சாமியின் மனைவியான தங்கம், இந்தியக் கிராமப்புறப் பெண்களின் சகிப்புத்தன்மைக்கும் தாய்மைப் பாசத்திற்கும் படிமமாகத் திகழ்கிறார். தன் மனவளர்ச்சியற்ற மகன் அப்புனுவை எண்ணி எப்போதும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும் தாய் இவள். மகனின் மருத்துவச் செலவுக்காகத் தங்களுக்குச் சொந்தமான

'காணியாங் காய்ச்சிய முதலியார்கிடே' உள்ள இடத்தை விற்றுவிடலாம் என்று துணிச்சலாக யோசிக்கிறாள்.

மூத்த மகன் மற்றும் மருமகளின் கொடுமைப்பாடுகள்

தங்கத்தின் தாய்மை உணர்வை மூத்த மகன் சிவராமனும் மருமகள் ஜெயந்தியும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. நிலத்தை விற்க நினைக்கும் தங்கத்தைச் சிவராமன் கோப்பப்பட்டுத் திட்டுகிறான்.

"இரண்டு மகன்களைப் பெற்றும் நிம்மதி இல்லை என்று வேதனைப்படுகிறார். குடும்பத்திற்காக எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டாலும் தங்கத்தை மதிப்பதில்லை."

என்ற வரிகள், குடும்பத்தில் வயதான தாய் சந்திக்கும் அலட்சியத்தையும் மன உளைச்சலையும் தெள்ளத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

குடும்பக் கட்டமைப்பில் பெண்ணின் குரலற்ற நிலை

ஆணாதிக்கக் குடும்ப அமைப்பில், தாயாக இருந்தபோதிலும் தங்கத்தின் வார்த்தைகளுக்கு மதிப்பு அளிக்கப்படுவதில்லை.

"மகனையும், மருமகளையும் ஒரு வார்த்தை எதிர்த்துப் பேச முடியாவிட்டாலும், சாப்பிட மனம் இல்லாமல் விழுந்து விடுகிறாள்" (உ.ம.கு. ப. 16)

என்ற சித்தரிப்பு, அதிகாரத்திற்கு எதிர்ப்பைக் காட்ட முடியாமல் தன் உணவையே துறந்து அமைதியான முறையில் தன் எதிர்ப்பைப் பதிவு செய்யும் ஒரு பெண்ணின் அவல நிலையைக் காட்டுகிறது.

4. அப்புனு: மனவளர்ச்சிக் குறைபாடும் மனிதநேயமும்

4.1 உடலும் மனமும்: அப்புனுவின் முரண்பட்ட வளர்ச்சி

அப்புனு இந்நாவலின் மையக் கதாபாத்திரங்களில் ஒருவன். அவனது உடல் வளர்ச்சிக்கும் மன வளர்ச்சிக்கும் இடையே உள்ள முரண்பாடே அவனது சோகக் கதையின் தொடக்கம்.

"இரண்டு வயது வரை உடல் வளர்ச்சியிலும், உள்ள வளர்ச்சியிலும் குறைபாடு இன்றி வளர்ந்தவன். பிறகு உள்ள வளர்ச்சியில் குறைபாடு உடையவனாகப் படைக்கப்படுகிறான்... இருபத்தைந்து வயது இளைஞனை போலத்தான் வளர்ந்து கிடந்தான். முளை மட்டும் மிட்டாய் சப்பிச் சாப்பிடும் குழந்தைக் கனவுகளோடு நின்று போய் இருந்தது." (உ.ம.கு. ப. 11)

இந்த வர்ணனை, உடலால் வளர்ந்தும் மனதால் குழந்தையாகவே இருக்கும் ஒரு மனிதனின் பரிதாப நிலையைச் சித்திரிக்கிறது.

குழந்தைத் தனமும் அப்பாவித்தனமும்

தான் செய்யும் தவறுகளுக்காக அண்ணனிடம் பலமுறை அடிவாங்கும் அப்புனுவால், தான் செய்வது தவறு என்பதையோ அல்லது எதற்காக அடிவாங்குகிறோம்

என்பதையோ கூடப் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. அவனது உலகம் மிகவும் சிறியது; அதில் வஞ்சகமோ சுயநலமோ இல்லை.

அப்புனுவை நோக்கும் சமூகமும் குடும்பமும்

சமூகமும் சொந்த அண்ணனும் அவனைப் பாரமாகப் பார்க்கும்போது, பெற்றோர் (சின்னச்சாமி-தங்கம்), கூலித் தொழிலாளிகளான செவத்தி மற்றும் மருதாயி ஆகியோர் மட்டுமே அவன் மீது உண்மையான அன்பையும் இரக்கத்தையும் காட்டுகின்றனர். ஊனமுற்றோரைச் சமூகம் நடத்தும் விதத்திற்கு அப்புனு ஓர் எடுத்துக்காட்டாவான்.

உழைப்புச் சுரண்டலுக்கு எதிரான ஆற்றல்

கொங்காணிக் குளத்திலிருந்து நாவலங்குடிக்கு விவசாய வேலை பார்க்க வரும் செவத்தி, தன் உழைப்பையே ஆயுதமாகக் கொண்டவள். நாவலில் வரும் மிக ஆளுமைமிக்க பெண் பாத்திரம் இவளுடையது.

அப்புனு மற்றும் மருதாயியிடம் காட்டும் மனிதநேயம்

அப்புனுவை ஊரார் கேலி செய்யும்போது, செவத்தி அவனுக்காக வருந்துகிறாள். மருதாயியின் உதவியுடன் தோழியாக விளங்கும் அவள், மருதாயியின் மன உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்கிறாள்.

பேச்சுத் திறனும் ஆளுமையும்

செவத்தி வெறும் உழைப்பாளி மட்டுமல்ல, சாதாரியமும் துணிச்சலும் மிக்கவள்.

"செவத்திக்கு வாய்ப்பேச்சில் மட்டுமல்ல, அவரவர்க்கு இணையாக வேலையையும் செய்து திணற வைக்கும் சாமர்த்தியமும் உண்டு" (உ.ம.கு. ப. 65)

என்ற வரிகள், பெண்ணின் உழைப்பு ஆற்றலையும், ஆணாதிக்கச் சூழலில் தன் உரிமையை நிலநாட்டும் அவளது திறமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

. மருதாயி: ஏமாற்றப்பட்ட காதலும் தகர்ந்த கனவுகளும்

பண்ணையடிமைத்தனமும் எளிய மனிதரின் ஆசைகளும்

சின்னச்சாமியின் பண்ணையடிமையாக மருதாயியின் குடும்பம் உழைத்து வருகிறது. வறுமையும் அடிமைத்தனமும் சூழ்ந்த வாழ்க்கையிலும், மருதாயிக்கு இயல்பான ஆசைகளும் உணர்வுகளும் இருக்கின்றன. செவத்தியும் மருதாயியும் பிரிக்க முடியாத தோழிகளாக உழைக்கின்றனர்.

ராஜாமணி மீதான ஈர்ப்பும் சமூக உண்மையும்

ஊருக்கு வரும் ஆசிரியர் ராஜாமணி மீது மருதாயிக்கு ஒரு ஈர்ப்பு/காதல் ஏற்படுகிறது. செவத்தி இதைக் கண்டு கேலி செய்தாலும், மருதாயியின் காதலை ஊக்குவிக்கிறாள். பாலியல் தொடர்பான பேச்சுகளை மருதாயியிடம் பேசி அவளது காதலைச் செவத்தி வளர்க்கிறாள்.

6.3 செவத்தியின் தோழமையும் மருதாயியின் எழுச்சியும்

ஆனால், ராஜாமணிக்கு ஏற்கனவே திருமணமாகி இரண்டு குழந்தைகள் இருப்பது மருதாயிக்குத் தெரியாது. செவத்தி அவனது வீட்டிற்கு விருந்தினராகச் செல்லும்போது இந்த உண்மையையறிகிறாள். இந்த அதிர்ச்சியுட்டும் உண்மையறிந்ததும், மருதாயியின் கனவுகள் சரிந்து விடுகின்றன. அந்தத் துயரத்தில் தோழியாகச் செவத்தியும் பங்கு கொள்கிறாள். எளிய கிராமத்துப் பெண்களின் ஏமாற்றத்தையும் சோகத்தையும் இப்பாத்திரம் உணர்த்துகிறது.

ராஜாமணி: சமூக மாற்றத்திற்கான விடிவெள்ளி

கிராமப்புறக் கல்வி மற்றும் விழிப்புணர்வு

நாவலங்குடி கிராமத்திற்கு ஆசிரியராக வரும் ராஜாமணி, வெறும் ஏட்டுக்கல்வியைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியராக மட்டும் இல்லாமல், அக்கிராமத்தின் ஒட்டுமொத்த மாற்றத்திற்கான வினையூக்கியாகச் செயல்படுகிறான்.

ஆத்மார்த்தமான சேவை மனப்பான்மை

ராஜாமணி மனவளர்ச்சியற்ற அப்புனுவை மனிதனாக மாற்ற முயற்சி செய்கிறான்.

"முன்னோர்கள் வாழ்ந்த மண்ணுக்கு சேவை செய்கிற ஆத்ம நெறியிலேதான் எந்த வசதியும் இல்லாத இக்கிராமத்திற்கு சேவை செய்ய வந்திருக்கிறேன்"

என்று அவன் கூறுவது, அவனது உயர்ந்த சேவை மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது.

நாவலங்குடியின் கட்டமைப்பு மாற்றம்

ராஜாமணி வெறும் வார்த்தைகளோடு நின்றாவிடாமல், செயலில் இறங்குகிறான்:

- நாவலங்குடியை நகரத்துடன் இணைக்கும் **சாலை வசதி**.
- நடமாடும் மருத்துவமனையுடன் கூடிய **பள்ளி சேவை**.
- அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் எம்.பி-க்களைப் பார்த்துச் சாத்தியமாக்கிய நலத்திட்டங்கள்.

அவன் நினைத்தவாறே சாலை வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அழுக்கற்ற உயர்ந்த உள்ளம் படைத்த சான்றோனாக வெளிப்படுகிறான்.

குறுநாவலின் முதன்மைப் பொருள்கள் (Themes)

இக்கதாபாத்திரங்களின் வழியே சோலை சுந்தரபெருமாள் பின்வரும் முதன்மைச் சமூகக் கருத்துகளை முன்வைக்கிறார்:

மனநல விழிப்புணர்வும் ஊனமுற்றோர் உரிமைகளும்

அப்புனுவின் பாத்திரம் மூலம், மனவளர்ச்சிக் குன்றியவர்களைச் சமூகம் எவ்வாறு நடத்துகிறது என்பதும், அவர்களுக்கு அனுதாபத்தை விட வழிகாட்டுதலும் மருத்துவ உதவியுமே தேவை என்பதும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

பண்ணையடிமைத்தனமும் விவசாயச் சுரண்டலும்

சின்னச்சாமி மற்றும் மருதாயியின் குடும்பங்கள் வழி, தஞ்சை மண்ணில் நிலவிய பண்ணையடிமை முறை மற்றும் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் பொருளாதாரச் சுரண்டல்கள் தோலுரித்துக் காட்டப்படுகின்றன.

கிராமப்புற மேம்பாடும் கல்விப் புரட்சியும்

ராஜாமணியின் பாத்திரம் மூலம், கிராமப்புறங்களின் முன்னேற்றத்திற்குச் சாலை வசதி, மருத்துவ வசதி மற்றும் கல்வி எவ்வளவு அவசியமானது என்பது சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

முடிவுரை

சோலை சுந்தரபெருமாளின் 'உறங்க மறந்த கும்பகர்ணன்கள்' (மனசு) குறுநாவல், எளிய கிராமத்து மனிதர்களின் உணர்வுகளை மிக நுட்பமாகப் பதிவு செய்த ஒரு சிறந்த படைப்பாகும்.

- **சின்னச்சாமி-தங்கம்** தம்பதியர் தந்தைமை மற்றும் தாய்மையின் தியாக வடிவங்களாகத் திகழ்கின்றனர்.
- **அப்புனு** மனவளர்ச்சிக் குறைபாடுள்ள மனிதர்களின் குரலாக ஒலிக்கிறான்.
- **செவத்தி-மருதாயி** உழைப்பாளிப் பெண்களின் துணிச்சலையும், அவர்களின் ஏமாற்றங்களையும் பிரதிபலிக்கின்றனர்.
- **ராஜாமணி** அறியாமை என்னும் உறக்கத்தில் இருக்கும் கிராமத்தை விழிப்படையச் செய்யும் விடிவெள்ளியாக மாறுகிறான்.

சுருங்கக்கூறின், இக்குறுநாவல் மனித மனங்களின் கோலங்களையும், சமூக அமைப்பின் தேவைகளையும் ஒரே நேரத்தில் விவாதிக்கும் மிகச் சிறந்த சமூக-மனவியல் ஆய்வுப் படைப்பாக மிளர்கிறது.

References

- [1]. சோலை சுந்தரபெருமாள்., உறங்க மறந்த கும்பகர்ணன்- நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ். சென்னை:
- [2]. கைலாசபதி, க. (1987). தமிழ் நாவல் இலக்கியம். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ். சென்னை
- [3]. சிவத்தம்பி, கா. (1988). நாவலும் வாழ்க்கையும்., மக்கள் பதிப்பகம், சென்னை